

Ανθρώπινες ιστορίες...

Με τα μάτια των εθελοντών

Κάποιοι, τους θεωρούν ήρωες. Οι ίδιοι, πιστεύουν ότι απλά κάνουν το καθήκον τους προς τον συνάνθρωπο. Έντεκα χιλιάδες άνθρωποι, σε ολόκληρη τη χώρα, με υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης, αυταπάρνηση και αίσθημα καθήκοντος, είναι παρόντες όπου υπάρχει ανάγκη. Είναι οι εθελοντές του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Στις λέξεις, προσφορά, ανθρωπισμός, εθελοντισμός, τα μάτια αυτών των ανθρώπων φωτίζονται και η φωνή τους δυναμώνει καθώς διηγούνται τις προσωπικές τους εμπειρίες. «Ήταν Χριστούγεννα στην Πάτρα, και ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός συγκέντρωνε παιχνίδια και τρόφιμα για τις άπορες οικογένειες της Ορεινής Αρκαδίας. Θυμάμαι, ότι όταν κατεβήκαμε από το αυτοκίνητο και αρχίσαμε να βγάζουμε τις σακούλες για να τις μοιράσουμε στα σπίτια, μας είδαν κάποια παιδάκια που άρχισαν τρέχουν φωνάζοντας: μαμά, μαμά ήρθε ο Αϊ Βασίλης.

Είναι μία από τις στιγμές που δεν θα ξεχάσω ποτέ», διηγείται ο Βασίλης. Ο ίδιος κάνει το διδακτορικό του στη σχολή Χημικών-Μηχανικών στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο και εργάζεται ως ερευνητής. «Εδώ και δέκα χρόνια ανήκω στο Σώμα Σαμαρειτών. Όταν προσφέρεις στον συνάνθρωπο, μπορείς να κάνεις τον κόσμο λίγο καλύτερο απ' ότι τον βρήκες», μας λέει και τα μάτια του λάμπουν.

«Παρά την ηλικία μου, η προσφορά στον συνάνθρωπο είναι κάτι που με ξεκουράζει και με γεμίζει», αναφέρει η κ. Ρίτα. «Πριν δεκαέξι χρόνια εντάχθηκα στους κόλπους

του μεγαλύτερου ανθρωπιστικού οργανισμού, του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Αφού ολοκλήρωσα την εκπαίδευση μου, ορκίστηκα ως εθελόντρια Κοινωνικής Πρόνοιας και παρείχα τις υπηρεσίες μου στο πρόγραμμα "Βοήθεια στο σπίτι" κάνοντας παρέα σε μοναχικά, ηλικιωμένα άτομα. Όσο μπορώ, θέλω να βοηθάω τον συνάνθρωπο και να τον παρηγορώ. Τις ίδιες αρχές, έδωσα και στην κόρη μου, που είναι και αυτή εθελόντρια. Είμαι σίγουρη, ότι τον ίδιο δρόμο θα ακολουθήσει και η εγγονή μου. Η ικανοποίηση και η χαρά που παίρνεις όταν προσφέρεις είναι τεράστια. Δίνει νόημα στη ζωή σου».

Η Ηλιάνα, έχει είκοσι χρόνια εθελοντικής προσφοράς ως νοσηλεύτρια. «Η γιαγιά μου ήταν νοσηλεύτρια του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού και έτσι από μικρό παιδί μεγάλωσα με τις αρχές του κινήματος. Για 'μένα τώρα πια», σημειώνει η ίδια, «ο Ερυθρός Σταυρός είναι ο δεύτερος εαυτός μου. Είναι πολύ σημαντικό να είσαι κοντά στους ανθρώπους που υποφέρουν. Να μπορείς να απαλύνεις τον πόνο και να ελαφρώσεις την ψυχή τους».

Ο Γιάννης, έχει πάει αρκετές φορές στη Λέσβο ως Σαμαρείτης - Διασώστης. «Όλα όσα έχεις εκπαιδευτεί να κάνεις και όλα όσα έχεις μάθει για τις αρχές και το έργο του Ερυθροσταυρικού κινήματος, έχεις την ευκαιρία να τα κάνεις πράξη, βοηθώντας αυτούς τους ανθρώπους που φτάνουν στην πατρίδα μας». Χαμογελάει όταν θυμάται ένα περιστατικό που έχει χαραχθεί ανεξίτηλα στη μνήμη του. «Ήμασταν στον καταυλισμό του Καράτεπε. Εκείνες τις μέρες, η εισροή των ανθρώπων που έφταναν με βάρκες στις ακτές του νησιού ήταν πολύ μεγάλη. Ήμουν κουρασμένος και κάποια στιγμή πρέπει να με πήρε ο ύπνος εκεί που καθόμουν. Ένας από τους ανθρώπους που φιλοξενούνταν στον καταυλισμό με είδε και πήγε και αγόρασε με δικά του χρήματα μία σοκολάτα και τσάι. Ήρθε και μου τα πρόσφερε για να τονωθώ. Η θέληση αυτού του ανθρώπου να στηρίξει εμένα που τον στήριζα, ήταν πολύ συγκινητική».

Ο Τάσος εργάζεται πολλές ώρες. Βρίσκει όμως πάντα χρόνο για να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως εθελοντής Σαμαρείτης. «Πάντα μπορούμε να βρούμε λίγο χρόνο για να προσφέρουμε», λέει ο ίδιος. «Αρχικά, πήγα στους Σαμαρείτες γιατί έχουν ένα υψηλότατο επίπεδο εκπαίδευσης στις πρώτες βοήθειες».

Λίγο αργότερα, τα λόγια του Τάσου αποδείχτηκαν εμπράκτως. Εντός του χώρου, που φιλοξενεί τις τριήμερες εκδηλώσεις (3-5 Δεκεμβρίου) του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού για την Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντισμού, συνέβη ένα ατύχημα. Η ομάδα των Σαμαρειτών κινητοποιήθηκε αμέσως και παρείχε τις πρώτες βοήθειες. Η τραυματίας μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο με ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ, συνοδεία δύο Σαμαρειτών, αποδεικνύοντας για μια ακόμα φορά την έννοια του εθελοντισμού και της προσφοράς.

Ειρήνη Μπουδρονικόλα
Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας
Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού